

COLLEGE VAN BEROEP VOOR DE EXAMENS

Uitspraak inzake het beroep van mw. X, hierna te noemen appellante, van 27 juni 2011, bij het College van Beroep voor de Examens ingekomen op 30 juni 2011, tegen het besluit d.d. 25 mei 2011 van de examen-/toelatingscommissie van de Research Master in Social and Behavioral Sciences (hierna te noemen: Research Master) van de Tilburg School of Social and Behavioral Sciences, hierna te noemen verweerster, waarbij appellante geen toelating werd verleend tot de Research Master.

In reactie op de uitnodiging van het college om na te gaan of een minnelijke schikking van het geschil mogelijk zou zijn heeft de examencommissie, hierna te noemen verweerster, laten weten dat er mailcorrespondentie tussen partijen is geweest maar dat er geen minnelijke schikking tot stand is gekomen.

Op 1 september 2011 heeft het college een openbare zitting gehouden ter behandeling van het beroep. Appellante was daarbij afwezig. Namens verweerster verschenen X, Y en Z. Tijdens de zitting is verweerster in de gelegenheid gesteld haar standpunt nader toe te lichten en vragen van het college te beantwoorden.

Appellante geeft in haar beroepschrift aan dat zij niet is toegelaten tot de Research Master. In haar beroepschrift schetst appellante de tijdlijn van de procedure van haar aanmelding. Volgens appellante is haar verzoek om toelating afgewezen nog voordat de volledige cursusdetails van door haar gevolgde cursussen evenals het niveau van haar thesis kon worden beoordeeld. Appellante neemt daarom aan dat zij voor de Research Master is afgewezen vanwege de naam van de instelling waar zij haar vooropleiding heeft gevolgd. Appellante heeft niet het gevoel dat haar verzoek om toelating op eigen merites is beoordeeld. Appellante hoopt met haar beroep te bewerkstelligen dat haar verzoek om toelating opnieuw wordt beoordeeld. Appellante schrijft bovendien dat het, als relatief jonge universiteit, ongepast is om aan de kwaliteit van een andere instelling te twijfelen. In Nieuw-Zeeland is er slechts één niveau bacheloropleiding. Volgens appellante bevat haar bacheloropleiding voldoende credits op masterniveau en bovendien heeft zij méér credits behaald door het schrijven van haar thesis. Appellante is van mening dat het niet fair is dat het ontbreken van academische achtergrond als reden voor afwijzing wordt gebruikt, terwijl er geen bewijs wordt gegeven dat deze academische achtergrond werkelijk ontbreekt. Haar graad zou door een externe organisatie zijn beoordeeld, maar appellante vermeldt niet welke organisatie dit betrof. Voorts wijst appellante in haar beroepschrift op het feit dat gerenommeerde wetenschappers tot haar stamboom behoren en somt zij een aantal alumni op die aan dezelfde instelling als appellante gestudeerd hebben. Bovendien geeft appellante een uitgebreide motivering waarom zij graag de Research Master aan de Tilburg School of Social and Behavioral Sciences wil volgen.

Volgens verweerster moeten studenten die willen worden toegelaten tot de Research Master zijn opgeleid in een relevant vakgebied, zoals Psychologie, Sociologie, Organisatiewetenschappen, Personeelwetenschappen of Vrijtijdswetenschappen. De diploma's van buitenlandse studenten worden vergeleken met de programma's van studenten die hun opleiding aan de Universiteit van Tilburg hebben afgerond. De studenten dienen om toegelaten te kunnen worden tot de Research Master bovendien voldoende kennis te hebben van methoden en technieken van onderzoek.

Verweerster heeft alle informatie die appellante over haar graad (Bachelor of International Studies) heeft verstrekt, doorgestuurd naar Nuffic, aangezien dit een onafhankelijk instituut is dat buitenlandse diploma's kan beoordelen en vergelijken met in Nederland behaalde diploma's. Verweerster geeft aan dat volgens dit onafhankelijke instituut het diploma van appellante vergelijkbaar is met twee jaar Nederlands academisch onderwijs, terwijl dat drie jaar zou moeten zijn voor toelating tot de betreffende opleiding. Het niveau van haar diploma is derhalve onvoldoende om haar toe te laten tot de Research Master, aldus verweerster.

Bovendien heeft verweerster ook geconcludeerd dat de inhoud van het door appellante gevolgde programma onvoldoende aansluit op de Research Master, daar appellante geen vooropleiding in een van de bovengenoemde disciplines heeft genoten. De beschrijvingen van de door haar gevolgde cursussen zijn bestudeerd, waarbij verweerster tot de conclusie kwam dat appellante weliswaar cursussen heeft gevolgd die zijn gerelateerd aan Social Sciences, maar slechts op inleidend niveau. Bovendien is uit de documenten die appellante heeft opgestuurd niet gebleken dat zij voldoende kennis heeft van methoden en technieken om de Research Master te kunnen volgen.

Verweerster wijst er bovendien op dat, hoewel er geen pre-masterprogramma wordt aangeboden dat studenten voorbereid op de Research Master, zij heeft beoordeeld of appellante kan worden toegelaten tot een van de door haar aangeboden pre-masterprogramma's. Verweerster kwam tot de conclusie dat appellante niet kan worden toegelaten tot een pre-masterprogramma omdat zij ook daarvoor te weinig kennis heeft van methoden en technieken, gelet op haar vooropleiding. Desgevraagd verklaart verweerster ter zitting dat het verzoek van appellante om toelating is afgewezen op 25 mei 2011. Mogelijk is appellante er vanwege de eerste zin in het besluit vanuit gegaan dat haar verzoek op 10 april 2011 is afgewezen, terwijl deze datum de datum van haar verzoek betreft.

Na kennisneming van de gedingstukken, alsmede gelet op het verhandelde ter zitting, acht het college het beroep ontvankelijk en overweegt als volgt.

Artikel 7.61 lid 2 WHW bepaalt dat het beroep kan worden ingesteld ter zake dat een beslissing in strijd is met het recht. Daaruit vloeit voort dat de toetsing door het college beperkt dient te blijven tot rechtmatigheidscriteria, zoals de vraag of verweerster zorgvuldig heeft gehandeld dan wel de vraag of gezegd zou moeten worden dat verweerster niet in redelijkheid tot de gewraakte uitslag heeft kunnen komen.

De bevoegdheid tot toelating tot een opleidingsprogramma is een discretionaire bevoegdheid van verweerster. Verweerster dient daarbij artikel 4.2 e.v. van de Onderwijs- en Examenregeling van de opleiding tot master onderzoek in sociale en gedragswetenschappen (hierna te noemen: de Regeling) in acht te nemen. Het college overweegt dat verweerster, ten behoeve van de kwaliteit van een opleiding, de bevoegdheid heeft de toelating tot een opleiding te beperken tot studenten die voldoende diepgaande relevante kennis hebben verkregen in voorgaande opleidingen, in casu met betrekking tot Social Sciences.

De vooropleiding van appellante is door deskundigen inhoudelijk beoordeeld waarbij werd geconcludeerd dat appellante geen vooropleiding heeft in een van de genoemde disciplines in artikel 4.2 lid 2 van de Regeling. Verweerster heeft aangegeven dat appellante niet heeft kunnen aantonen de inhoudelijke kennis (met betrekking tot Social Sciences en methoden en technieken van onderzoek) te bezitten die onontbeerlijk is voor het met vrucht volgen van de opleiding

waarvoor zij toelating verzoekt. Het college kan verweerster in deze redenering volgen, waarbij het college het niet onaannemelijk acht dat een te smalle basiskennis al snel zal leiden tot serieuze studieproblemen.

Bovendien heeft verweerster het diploma van appellante door een extern onafhankelijk instituut laten waarderen, waarbij is gebleken dat het niveau van het diploma van appellante niet vergelijkbaar is met een diploma van een bacheloropleiding van Nederlands universitair niveau. Dat verweerster deze eis stelt is neergelegd in artikel 4.2 lid 2 onder a van de Regeling. Een dergelijke eis omtrent niveau van vooropleiding komt het college niet onredelijk voor, nu verweerster heeft aangegeven dat uit ervaring is gebleken dat voor het succesvol volgen van de Research Master een zeer gedegen vooropleiding is vereist.

Gebleken is dat appellante op basis van twee constatering, namelijk de inhoud van haar vooropleiding en het niveau van de vooropleiding, is afgewezen, waar het bestaan van één van deze aspecten voldoende zou zijn geweest om haar geen toelating tot de opleiding te verschaffen.

Niet is gebleken dat in casu sprake is van omstandigheden die aanleiding geven tot constatering door het college dat in dezen sprake is van een onzorgvuldig genomen dan wel onrechtmatig besluit.

Gelet op het bovenstaande verklaart het college het beroep ongegrond.

Aldus besloten op 1 september 2011 door het College van Beroep voor de Examens.

Tegen deze uitspraak kunt u, binnen zes weken na bekendmaking van deze uitspraak, beroep aantekenen bij het College van Beroep voor het Hoger Onderwijs, Postbus 636, 2501 CN Den Haag. Voor meer informatie kunt u kijken op www.cbho.nl.